

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/125/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010911
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6713010911.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného V. T. za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 1. marca 2018 o odvolaní obž. V. T. a poškodeného spol. Starý kaštieľ, s.r.o. so sídlom J. Jesénia 146, Dudince proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 145/2013 zo dňa 28. 6. 2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 145/2013 zo dňa 28. 6. 2017.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. rozhodujúc sám obžalovaného V. T., nar. X. X. XXXX v X., trvale bytom H. XX, X.

podľa § 285 písm. b) Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby okresného prokurátora Zvolen sp. zn. 1Pv 33/08 zo dňa 20. 6. 2011 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že

v presne nezistenom čase dňa 29. 09. 2006 v J., okres W., ako zodpovedná osoba, konajúca v mene spoločnosti Herix, s. r. o., so sídlom Krížna 47, Bratislava, IČO: 35 691 397 uzatvoril so spoločnosťou Starý kaštieľ, s. r. o., so sídlom Dudince, J. Jesénia 146, IČO: 36 041 297 mandátnu zmluvu, predmetom ktorej bola povinnosť spoločnosti Herix, s. r. o. v mene a na účet spoločnosti Starý kaštieľ, s. r. o., vykonať úkony a služby vedúce k tomu, aby mala spoločnosť Starý Kaštieľ, s. r. o. príležitosť k uzatvoreniu príslušnej kúpnej zmluvy alebo kúpnych zmlúv, pričom všetky potrebné úkony nevykonal a predstierajúc, že tak vykonal, vystavil:

-31.10.2006 spoločnosti Starý kaštieľ, s. r. o., faktúru č. 2006033 na sumu 132.184,- Sk
-07.11.2006 faktúru č. 2006036 splatnú 22. 11. 2006 na sumu 42.038,- Sk,
-07.11.2006 faktúru č. 2006037 splatnú 07.11. 2006 na sumu 21.336,-Sk,
-27.11.2006 faktúru č. 2006039 splatnú 27.11. 2006 na sumu 107.760,-- Sk,
-27.11.2006 faktúru č. 2006040 splatnú 11.12. 2006 na sumu 39.799,-- Sk,
-12.12.2006 faktúru d 2006043 splatnú 27. 12.2006 na sumu 48.071,--Sk,
-12.12.2006 faktúru splatnú 12. 12.2006 na sumu 148.654,-- Sk,
-29.09.2006 zálohovú faktúru č. Z/010/2006 k faktúre č. 2006028 splatnú 29. 09. 2006 na sumu 90.000,- Sk,
-02.10.2006 zálohovú faktúru č. Z/011/2006 k faktúre č. 2006031 splatnú 02. 10. 2006 na sumu 10.000,-Sk,
-31.10.2006 zálohovú faktúru č. Z/012/2006 splatnú 15. 11. 2006 na sumu 100.000,- Sk,
-31.10.2006 faktúru č. 2006035 splatnú 15. 11. 2006 na sumu 13.685,-Sk,
-27.11.2006 faktúru č. 2006041 splatnú 27. 11.2006 na sumu 11.598,- Sk,
ktoré faktúry boli uhradené spoločnosťou Starý kaštieľ, s. r. o., spoločnosti Herix, s. r. o., ako za vykonané úkony, čím spôsobil spoločnosti Starý kaštieľ, s. r. o., so sídlom J. Jesénia 146, Dudince, IČO: 36 041 297 škodu vo výške 563.325,- Sk (18.765,35 €), pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodený Starý kaštieľ, s.r.o., so sídlom J. Jesénia 146, Dudince, IČO: 36 041 297 so svojim nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 145/2013 zo dňa 28. 6. 2017 bol obž. V. T. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. ktorého sa dopustil tým, že

v presne nezistenom čase dňa 29. 09. 2006 v J., okres W., ako zodpovedná osoba, konajúca v mene spoločnosti Herix, s. r. o., so sídlom Krížna 47, Bratislava, IČO: 35 691 397 uzatvoril so spoločnosťou Starý kaštieľ, s. r. o., so sídlom Dudince, J. Jesénia 146, IČO: 36 041 297 mandátnu zmluvu, predmetom ktorej bola povinnosť spoločnosti Herix, s. r. o. v mene a na účet spoločnosti Starý kaštieľ, s. r. o., vykonať úkony a služby vedúce k tomu, aby mala spoločnosť Starý Kaštieľ, s. r. o. príležitosť k uzatvoreniu príslušnej kúpnej zmluvy alebo kúpnych zmlúv, pričom všetky potrebné úkony nevykonával a predstierajúc, že tak vykonával, vystavil:

-31.10.2006 spoločnosti Starý kaštieľ, s. r. o., faktúru č. 2006033 na sumu 132.184,- Sk
-07.11.2006 faktúru č. 2006036 splatnú 22. 11. 2006 na sumu 42.038,- Sk,
-07.11.2006 faktúru č. 2006037 splatnú 07.11. 2006 na sumu 21.336,-Sk,
-27.11.2006 faktúru č. 2006039 splatnú 27.11. 2006 na sumu 107.760,-- Sk,
-27.11.2006 faktúru č. 2006040 splatnú 11.12. 2006 na sumu 39.799,-- Sk,
-12.12.2006 faktúru d 2006043 splatnú 27. 12.2006 na sumu 48.071,--Sk,
-12.12.2006 faktúru splatnú 12. 12.2006 na sumu 148.654,-- Sk,
-29.09.2006 zálohovú faktúru č. Z/010/2006 k faktúre č. 2006028 splatnú 29. 09. 2006 na sumu 90.000,- Sk,
-02.10.2006 zálohovú faktúru č. Z/011/2006 k faktúre č. 2006031 splatnú 02. 10. 2006 na sumu 10.000,-Sk,
-31.10.2006 zálohovú faktúru č. Z/012/2006 splatnú 15. 11. 2006 na sumu 100.000,- Sk,
-31.10.2006 faktúru č. 2006035 splatnú 15. 11. 2006 na sumu 13.685,-Sk,
-27.11.2006 faktúru č. 2006041 splatnú 27. 11.2006 na sumu 11.598,- Sk,
ktoré faktúry boli uhradené spoločnosťou Starý kaštieľ, s. r. o., spoločnosti Herix, s. r. o., ako za vykonané úkony, čím spôsobil spoločnosti Starý kaštieľ, s. r. o., so sídlom J. Jesénia 146, Dudince, IČO: 36 041 297 škodu vo výške 563.325,- Sk (18.765,35 €).

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pričom súčasne prvostupňový súd podľa § 49 ods. 1 písm. a), a § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému výkon trestu podmienenečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Napokon podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú spoločnosť Starý kaštieľ, s. r. o., so sídlom J. Jesénia 146, Dudince, IČO: 36 041 297 so svojim nárokom na náhradu škody odkázal na civilné sporové konanie.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že obžalovaný vystavoval faktúry (vrátane faktúry č. 2006033) s takým obsahom, ktorý vyvolal v zástupcoch poškodenej spoločnosti Starý kaštieľ, s.r.o. dojem, že vykonáva úkony v súlade s mandátnou zmluvou, no v skutočnosti však náležité úkony nevykonával, čím ich uviedol do omylu a keďže poškodená spoločnosť Starý kaštieľ vystavené faktúry riadne uhradila, došlo k obohateniu na strane obžalovaného, ktorý konal v mene spoločnosti Herix, s.r.o. Keďže v súlade s predloženou mandátnou zmluvou spoločnosť Starý kaštieľ, s.r.o. na predmetných faktúrach uhradila celkovú sumu 563 325,- Sk (čo spolu činí 18 765,35 eur) v uvedenej sume vznikla škoda na strane spoločnosti Starý kaštieľ, s.r.o., ktorá škoda sa považuje za väčšiu škodu v súlade s ust. § 125 Tr. zák. Podľa názoru prvostupňového súdu obžalovaný tak svojim konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., pričom konal v úmysle priamom podľa § 15 písm. a) Tr. zák. Ďalej súd v odôvodnení svojho rozsudku zdôrazňuje, že obžalovaný si jednoznačne musel byť vedomý toho, že pokiaľ nevykonával všetky úkony k tomu, aby poškodená spoločnosť Starý kaštieľ, s.r.o. mala príležitosť uzavrieť kúpne zmluvy, pokiaľ tieto kúpne zmluvy v mene spoločnosti Starý kaštieľ neuzavrel sám prostredníctvom spoločnosti Herix, s.r.o., nebol oprávnený určovať províziu a úkony vo vzťahu k predmetnej mandátnej zmluve tak, ako konal obžalovaný. Ak takýmto konaním obžalovaný konal, potom vedome uvádzal poškodenú spoločnosť Starý kaštieľ do omylu a to na škodu poškodeného.

Ďalej v odôvodnení rozsudku uvádza, že o tomto konaní obžalovaného nasvedčujú aj jeho ďalšie úkony a to už ním predloženej výzve na zaplatenie zo dňa 9. 6. 2007, ktorá vyplynula aj z iných zmluvných vzťahov medzi spoločnosťami Herix, s.r.o. a Starý kaštieľ, s.r.o., a to najmä zo zmluvy o dielo vo vzťahu k hale v Zlatých Moravciach, vo vzťahu ku ktorému prebieha ako občianskoprávne, tak i trestné konanie. Už v tejto výzve obžalovaný konštatoval, že vyúčtované sumy predstavujú záväzok spoločnosti Herix voči spoločnosti Starý kaštieľ, kde v tom čase mala mať vyššiu pohľadávku spoločnosť Herix voči spoločnosti Starý kaštieľ. Následne jednostranným úkonom zo dňa 31. 10. 2007 započítal túto pohľadávku spoločnosti Starý kaštieľ, s.r.o. voči svojej pohľadávke vyplývajúcej zo zmluvy o dielo vo vzťahu k hale v Zlatých Moravciach. Čo sa týka úkonov odstúpenia od mandátnej zmluvy zo dňa 30. 6. 2007 a následne aj v jednostrannom započítaní pohľadávky zo dňa 31. 10. 2007, jedná sa o nelogické civilnoprávne úkony, keďže mandátna zmluva trvala len do konca marca 2006. Tieto úkony, podľa názoru prvostupňového súdu, však nemajú vplyv na posudzovanie trestnoprávneho konania obžalovaného, svedčia však o opätovnom zavádzaní a vyvolávaní zmätočnosti v obchodnoprávnom vzťahu vyplývajúceho z prejednávanej mandátnej zmluvy. Následne na takto vykonané dokazovanie súd upravil skutkovú vetu uvedenú v obžalobe.

V súvislosti s hodnotením osoby obžalovaného prvostupňový súd konštatuje, že tento nemá záznam v registri trestov, v registri priestupkov má opakované záznamy pre porušenie pravidiel cestnej premávky, pričom voči obžalovanému sa vedie iné trestné konanie na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 4T 40/2011, kde vo veci doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté. V súvislosti s úvahami o výmere a druhu trestu potom prvostupňový súd konštatuje, že v prípade obžalovaného nezistil ani pohľadujúce ani priťažujúce okolnosti a preto vychádzal z trestnej sadzby podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. a to z rozpätia 1 až 5 rokov, kde s prihliadnutím na doterajší bezúhonný život obžalovaného podmienený trest odňatia slobody vo výmere nad dolnou hranicou trestnej sadzby, t.j. vo výmere 15 mesiacov, považuje za primeraný, pričom obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Má tak za to, že takto uložený trest v dostatočnej miere naplní účel individuálnej, ako i generálnej prevencie, kde počas skúšobnej doby bude súd sledovať správanie obžalovaného a v prípade, ak sa dostane do rozporu so zákonom, hrozí mu, že bude musieť uložený trest odňatia slobody vykonať.

V súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody, kde si tento nárok uplatnila spoločnosť Starý kaštieľ, s.r.o. súd zistil, že ohľadne úhrady faktúr, ktoré sú predmetom obžaloby, sú vedené civilné spory medzi spoločnosťami Starý kaštieľ, s.r.o. a Herix, s.r.o., o ktorých však doposiaľ nie je právoplatne rozhodnuté vzhľadom na započítanie vzájomných pohľadávok medzi týmito spoločnosťami, ktoré je predmetom posudzovania viacerých civilných sporov. Z týchto dôvodov súd rozhodol, že poškodeného odkazuje so svojim nárokom na náhradu škody na občianskosúdne konanie podľa § 288 ods. 1 Tr. por., pretože ďalšie dokazovanie vo vzťahu k nároku na náhradu škody by presiahlo účel trestného konania.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal priamo do zápisnice z hlavného pojednávania odvolanie obžalovaný. Vo veľmi rozsiahlych dôvodoch odvolania, ktoré v zastúpení obžalovaného podal jeho obhajca, tento konštatuje, že vykonaným dokazovaním neboli odstránené rozpory a nejasnosti v dokazovaní. Samosudkyňa sa navyše neriadila právnym názorom krajského súdu, kde osobitne akcentuje absenciu subjektívnej stránky, t.j. úmyslu obžalovaného. Zdôrazňuje tiež, že obžalovaný konal v súlade s mandátnou zmluvou, ktorú uzavrel s poškodeným. Ďalej obhajca obžalovaného komentuje v dôvodoch odvolania priebeh celého trestného konania a súdnych konaní v tejto veci, vrátane prípravného konania, prvého odsúdenia, rozhodnutia krajského súdu, poukazuje aj na civilnoprávne konanie medzi subjektami, špecifikuje činnosť obžalovaného vo vzťahu voči jednotlivým osobám, ktoré oslovil na základe mandátnej zmluvy, špecifikuje jednotlivé faktúry a zálohové faktúry a celá jeho činnosť je podľa jeho názoru iba revanšom za občianskoprávne konanie v inej veci (zmluva o dielo týkajúca sa Zlatých Moraviec). Napokon vyslovuje názor, že v danom konkrétnom prípade mal súd postupovať v zmysle zásady trestného práva procesného „in dubio pro reo“, kde osobitne akcentuje na záver rozhodnutia Ústavného súdu SR so zameraním na zásadu „ultima ratio“ s tým, že v danej veci ide o obchodnoprávny vzťah, a teda, že skutok nie je trestným činom. Podaným odvolaním sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu s tým, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, alternatívne, aby vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby tento vo veci znova konal a rozhodol.

V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu i poškodený - spoločnosť Starý kaštieľ, s.r.o., J. Jesénia 146, Dudince a to v zastúpení svojho splnomocnenca. V písomných

dôvodoch odvolania splnomocnenca poškodeného tento uvádza, že podáva odvolanie vo vzťahu k výroku prvostupňového súdu, ktorým Okresný súd Zvolen v zmysle ust. § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilné sporové konanie. Poukazuje pritom na to, že ohľadne faktúr, ktoré sú predmetom obžaloby, je vedený jeden civilný spor a to na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 34Cb 109/2009 a nie viac civilných sporov (započítanie faktúr). Opätovne pritom akcentuje, že poškodená spoločnosť voči obžalovanému si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 18 758,05 eur s príslušenstvom, ktorá spočíva v tom, že spoločnosť Herix, s.r.o. konajúca prostredníctvom obžalovaného, napriek tomu, že vedela, že fakturované úkony a služby nikdy nevykonala vystavila poškodenej spoločnosti a nechala si zaplatiť faktúry, vďaka čomu, že vykonané úkony a služby pri výkupe pozemkov v katastrálnom území Dudince nikdy nevykonala. Zdôrazňuje, že v priebehu trestného konania bolo jednoznačne a bez pochyb preukázané listinnými dôkazmi, že takúto sumu skutočne i vyplatila táto spoločnosť. Taktiež akcentuje skutočnosť, že spoločnosť Herix, s.r.o. nemôže pohľadávkou disponovať, keďže dielo, ktorého cena má táto pohľadávka zodpovedať spoločnosť Herix, s.r.o. nikdy nevykonala. Práve z tohto dôvodu bola na V. T. ako na konateľa spoločnosti Herix, s.r.o. podaná na Okresnom súde Zvolen obžaloba pre obzvlášť závažný zločin podvodu, kde prokurátor obž. V. T., ako konateľovi spoločnosti Herix, s.r.o. kladie za vinu, že v úmysle získať majetkový prospech využil dôveru spoločnosti Starý kaštieľ a predložil na podpis preberací protokol stavby, po získaní podpisu vystavil faktúry, pričom si bol vedomý, že žiadne rekonštrukčné práce vykonané neboli, pričom vykonanie stavebných prác predstieral, čím opäť vznikla škoda spoločnosti Starý kaštieľ, s.r.o. vo výške 315 553,23 Sk. Záverom písomných dôvodov odvolania konštatuje splnomocnenec poškodeného, že prvostupňový súd nemal prihliadať na obžalovaným deklarované započítanie pohľadávok, pretože spoločnosť Starý kaštieľ, s.r.o. túto pohľadávku popiera a spochybňuje a považuje už od počiatku za neplatnú. V konečnom dôsledku potom prvostupňový súd podľa jeho názoru mal jednostranný zápočet spoločnosti Herix, s.r.o. považovať za neúčinný a nespôsobilý, akokoľvek spochybňovať existenciu pohľadávky spoločnosti Starý kaštieľ, s.r.o. vo výške 18 758,05 eur, o ktorom inak prvostupňový súd nemal pochybnosti. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu vo výroku o náhrade škody s tým, aby odvolací súd zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť spoločnosti Starý kaštieľ, s.r.o. škodu vo výške 18 758,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 18 758,05 od 7. 1. 2008 do zaplatenia.

Vo vyjadrení poškodeného k odvolaniu obžalovaného tento uvádza, že rozhodnutie prvostupňového súdu vo vzťahu k vine obžalovaného z prečinu podvodu považuje za správne a zákonné s tým, že prvostupňový súd vyčerpávajúco a presvedčivo odôvodnil svoje skutkové a právne závery, o ktoré napadnutý rozsudok vo výrokoch vzťahujúcich sa na obžalovaného, opiera. Zdôrazňuje pritom, že zaslanie písomných ponúk potenciálnym záujemcom nekorešpondovalo s obsahom mandátnej zmluvy a preto zaslanie písomných ponúk obžalovaným, keďže už ďalšie úkony pri výkupe pozemkov nevykonali, považuje takéto konanie za rozpor s mandátnou zmluvou, čím poškodenú spoločnosť uviedol do omylu, pokiaľ ide o splnenie podmienok na výplatu odmeny.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa uskutočnilo v neprítomnosti splnomocnenca poškodeného dňa 1. 3. 2018 obžalovaný zotrval na svojich výhradách vo vzťahu k rozsudku prvostupňového súdu s tým, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomných dôvodov odvolania. Na tomto verejnom zasadnutí bolo doplnené dokazovanie o aktuálny odpis registra trestov obžalovaného a následne potom krajský súd na základe podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pre naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu podvodu tak, ako bola vec právne kvalifikovaná prvostupňovým súdom je potrebné osobitne zdôrazniť, že predmetná skutková podstata tohto trestného činu vyžaduje, aby bolo úmyselným zavinením páchatel'a pokryté nielen to, že tento iného uvádza do omylu, alebo využíva iného omyl, ale úmyselným zavinením páchatel'a musí byť pokryté aj to, že takýmto konaním chce spôsobiť na cudzom majetku škodu a zároveň chce seba alebo iného obohatiť. Úmyselné zavinenie páchatel'a sa musí vzťahovať ku všetkým týmto znakom skutkovej podstaty trestného činu podvodu. V danom prípade z hľadiska právnej teórie omyl predstavuje rozpor predstavy so skutočnosťou, pričom v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí mať takýto omyl istú kvalitu, t.j. musí ísť o také konanie, ktoré je spôsobilé na oklamanie iného v konkrétnej situácii.

Vzhľadom na kvalifikáciu trestného činu ako prečinu je tiež povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a osobitne súdu skúmať, najmä v súvislosti s hodnotením príčinnej súvislosti, či v danom prípade samotný poškodený dodržal obvyklú mieru opatrnosti, kde je potrebné vysporiadať sa i s ustanoveniami Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorých každá osoba si musí počínať tak, aby nedošlo ku škode na majetku.

V danom konkrétnom prípade obžaloba obžalovanému kládla za vinu, že tento uviedol poškodenú spoločnosť do omylu v súvislosti so splnením podmienok vyplývajúcich z mandátnej zmluvy, pokiaľ ide o realizovaný výkup nehnuteľností, kde opakovane vystavil niektoré faktúry za vykonané práce, avšak takéto práce, podľa názoru obžaloby, obžalovaný nevykonal, čím porušil podmienky mandátnej zmluvy. Podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici vykonaným dokazovaním vôbec nebolo preukázané, že by obžalovaný celkom nenaplnil podmienky mandátnej zmluvy. Poukazuje pritom najmä na zaslanie písomných ponúk, uzatvorenie kúpnych zmlúv (P., L., V., D. a podobne), fakturovanie predpokladaných nákladov, jednanie na katastri a podobne. Prípadné vybočenie z podmienok mandátnej zmluvy si mohol poškodený sám skontrolovať v inkriminovanom čase, kde pri takomto postupe, v prípade overenia na katastrálnom úrade, mohol zistiť, či k naplneniu mandátnej zmluvy dochádza, resp. nedochádza. Navyiac krajský súd konštatuje, že medzi jednotlivými stranami tak obžalovaným, ako i poškodeným v inkriminovanom období dochádzalo i k rozvoju ďalších podnikateľských aktivít a preto záver, že by obvinený už v čase uzatvárania mandátnej zmluvy mal cieľ viesť poškodeného do omylu, je ničím nepodložený. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na výpoveď svedka T. K. L., ktorý popísal rozhodujúce stretnutie medzi obžalovaným a poškodenou stranou v Bratislave, ako stretnutie, ktoré malo charakter obchodného stretnutia. Rovnako tak z výpovedí ďalších vypočutých svedkov vyplýva, že obžalovaný sčasti vykonal viaceré úkony smerujúce k tomu, aby zabezpečil pre poškodeného inkriminované pozemky. Samotná skutočnosť, že k tomu už nedošlo z hľadiska subjektívnej stránky je už právne významná, pretože nemožno konštatovať, že by obžalovaný nevykonal žiadne úkony v zmysle mandátnej zmluvy.

V súvislosti so subjektívnou stránkou, zavineným konaním zo strany obžalovaného, krajský súd ďalej poukazuje na samotné trestné oznámenie, ktoré poškodený podal až potom ako obžalovaný začal občianskoprávne konanie v súvislosti so započítaním svojej pohľadávky. Do tohto obdobia sa tak obžalovaný, ako aj poškodený správali ako obchodní partneri a to na viacerých záujmových líniiach. To všetko sú konkrétne skutočnosti, ktoré preukazujú, podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici, že v danom prípade ide o obchodnoprávny vzťah, ktorý mal byť riešený prostredníctvom Civilného sporového poriadku a nie prostriedkami trestného práva. V tejto súvislosti opäť akcentuje krajský súd skutočnosť, že skutková podstata prečinu podvodu vyžaduje, aby bolo úmyselným zavinením páchatela pokryté v podstate nielen to, že páchatel iného uvádza do omylu, alebo využíva iného omyl, ale úmyselným zavinením páchatela musí byť pokryté aj to, že takýmto konaním chce spôsobiť na cudzom majetku škodu a zároveň chce seba alebo iného obohatiť. Z výsledkov dokazovania nebolo, podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici, preukázané, že by obžalovaný v čase uzatvárania mandátnej zmluvy sa chcel sám obohatiť na úkor poškodeného a k tomu aj výška škody je osobitne otázna, kde navyiac ešte krajský súd akcentuje skutočnosť, že poškodený si vo vzťahu ku konaniu obžalovaného - vystavovanie faktúr, neuplatnil akúkoľvek mieru opatrnosti pri finančných prevodoch svojich finančných prostriedkov. To sú všetko konkrétne skutočnosti, ktoré zobral krajský súd v úvahu a dospel k záveru, že v danom konkrétnom prípade, vzhľadom na absenciu subjektívnej stránky, absenciu príčinnej súvislosti medzi konaním a následkom a taktiež o absenciu preukázania samotného následku, nie je možné konštatovať, že predmetný skutok je trestným činom. Práve naopak krajský súd konštatuje, že v danom konkrétnom prípade ide o obchodnoprávny spor. Z uvedených dôvodov preto krajský súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Vo vzťahu k odvolaniu poškodeného krajský súd poznamenáva, že vzhľadom na právny záver krajského súdu, že v danom prípade je potrebné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, bolo potom povinnosťou krajského súdu v zmysle ust. § 288 ods. 3 Tr. por. odkázať poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces. Z tohto dôvodu preto už krajský súd, vzhľadom na obligatórnu povinnosť odkázania poškodeného na civilný proces, bližšie odvolanie poškodeného nehodnotí a považuje ho len za vyjadrenie vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného. S poukazom na túto skutočnosť, po oslobodzujúcom výroku, krajský súd odkázal i v zmysle ust. § 228 ods. 3 Tr. por. poškodeného so svojim nárokom na náhradu škody na občianskosúdne konanie a to ako obligatórnu súčasť rozhodnutia súdu pri oslobodení obžalovaného spod obžaloby.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.